

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני :

בפני כבוד השופטת יהודית שיצר

1

2

רן עקיבא

התובע הייצוגי:

3

ע"י ב"כ זמיר, נחום ושות' – משרד עורכי דין

4

עו"ד אסף שמיר ועו"ד רועי נחום

5

6

נגד

7

8

עיריית הרצליה

הנתבעת:

9

ע"י ב"כ משרד הררי, טויסטר ושות'

10

עו"ד אסף הראל

11

12

13

פסק דין

14

15

1. תובענה מנהלית ייצוגית להשבת תשלומי ארנונה שנטען כי נגבו שלא כדין ע"י הנתבעת

16

(להלן: "העירייה") מחברי הקבוצה התובעת עבור גלריות במבנים שאינם למגורים.

17

18

עיקרי העובדות

19

20

2. התובענה דנן היא תובענת המשך לתובענה המנהלית הייצוגית שנתקבלה במלואה

21

ב-ת"צ 9539-06-12 דוד נווה נ' עיריית הרצליה (לא פורסם, "פסק דין חלקי" מיום

22

22.1.2015, ו"פסק דין משלים" מיום 22.12.2015, להלן: "תביעת נווה").

23

בפסה"ד המשלים בתביעת נווה נקבע, כי על העירייה להשיב לנישומים תשלומי ארנונה שנגבו

24

ע"י העירייה שלא כדין, עבור התקופה שמיום 6.6.2010 ועד ליום 9.12.2012 (להלן: "תקופת

25

ההשבה"), בגין גלריות במבנים שאינם למגורים.

26

27

ביום 22.6.2014 הגיש דוד נווה, במסגרת התיק של תביעת נווה, באמצעות באי כוחו,

28

שהם אותם באי כוח גם בתביעה דנן, בקשה לאשר תובענה ייצוגית נוספת ולאחדה עם ההליך

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

1 בתביעת נווה, להשבת כספים בשל אותה עילה, בגין תקופה נוספת, מיום לאחר אישור תביעת
2 נווה כייצוגית והלאה. העירייה התנגדה להוספת התובענה הייצוגית הנוספת במסגרת תביעת
3 נווה. מסיבות שונות, לרבות בשל העובדה כי באותו מועד דוד נווה כבר אינו בעל עילת תביעה
4 אישית כלפי העירייה, שכן אין חולק כי הוא כבר לא מחוייב בתשלום ארנונה בגין השטח
5 המוגבה שבנכס שבהחזקתו. עוד ציינה העירייה בתגובתה, כי בין אם תאושר הגשת התובענה
6 הייצוגית הנוספת בנפרד, ובין אם תאוחד עם תביעת נווה, היא מבקשת כי בירור תובענה
7 נוספת זו יעוכב עד למתן פסק דין חלוט בתביעת נווה המקורית, הן משיקולי יעילות והן כדי
8 למנוע הכרעות סותרות. בשל התנגדות העירייה להגשת התובענה הייצוגית הנוספת במסגרת
9 תביעת נווה, הגישו בייכ של דוד נווה, ביום 17.7.2014, תובענה ייצוגית נפרדת, ובקשה לאשר
10 כייצוגית, היא התובענה דנן, בשם תובע ייצוגי חדש – רן עקיבא.
11
12 יחד עם תובענה חדשה זו ביקשו בייכ של התובע כי תיק חדש זה יאוחד עם תביעת נווה,
13 אך העירייה התנגדה לאיחוד וביקשה כי ההליך יותלה עד למתן פסק דין חלוט בתביעת נווה.
14 בינתיים נתן בימ"ש זה פסק דין חלקי בתביעת נווה, ביום 22.1.2015, בו התקבלה תביעת נווה,
15 ונקבע שעל הצדדים להגיש טיעוניהם בכתב לעניין הגמול ושכ"ט, וכן לעניין סוגיית ההשבה
16 ואופן ההשבה. ביום 11.3.2015 הגישה העירייה ערעור לביהמ"ש העליון על פסק הדין החלקי
17 (ע"מ 1800/15). ביום 18.3.2015 הגישה העירייה את תגובתה לבקשה לאשר את התובענה
18 דנן כייצוגית. בתגובתה ביקשה העירייה לדחות את בקשת האישור, מנימוקים דומים
19 לנימוקים שהעלתה בתגובתה לבקשת האישור ולתובענה בתביעת נווה, ואשר נדחו ע"י
20 ביהמ"ש זה בפסק הדין החלקי מיום 22.1.2015. לחלופין ביקשה העירייה בתגובתה, להתלות
21 את ההכרעה בבקשת האישור עד לקבלת פסק הדין בערעור שהגישה העירייה לביהמ"ש
22 העליון על פסק הדין החלקי, כאמור מנימוקי יעילות ומניעת הכרעות סותרות. בעקבות זאת
23 ובהתייחס לתגובת העירייה לבקשת האישור, נתן בימ"ש זה החלטה ביום 22.3.2015,
24 בה צוין: "לא מובן מדוע הצדדים אינם יכולים להגיע להסדר לפיו התוצאות בפס"ד נווה
25 מחייבות אף בתיק דנן? לשם מה התדיינות נוספת?". העירייה הגישה תגובה,
26 ביום 30.3.2015, ובו שוב ביקשה להתלות את ההליך דנן עד למתן פסק הדין בערעור שהגישה,
27 מטעמי יעילות ולמניעת הכרעות סותרות. ביום 31.3.2015 נתתי החלטה על עיכוב ההליך דנן,
28 מאחר שתלוי ועומד ערעור בביהמ"ש העליון על פס"ד נווה באותם שאלות עקרוניות.
29 בתיק דנן לא התקיים כל דיון, והתובענה נשארה מעוכבת עד להכרעת ביהמ"ש העליון
30 בערעור.
31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

1 בראשית שנת 2016 הגישה העירייה ערעור גם על פסק הדין המשלים בתביעת נווח
2 (ע"מ 398/16), שאוחד עם הערעור שהגישה קודם לכן על פסה"ד החלקי (ע"מ 1800/15).
3 ביום 19.4.2016 דחה ביהמ"ש העליון את ערעורי העירייה על פסק הדין בתביעת נווח, בעקבות
4 משיכת הערעור ע"י העירייה, בהתאם להצעת ביהמ"ש העליון לעירייה בדיון בערעור מיום
5 11.4.2016.

6
7 לאחר מכן הודיעה העירייה לבימ"ש זה בתיק דנן, ביום 17.5.2016, כי היא מסכימה שבקשת
8 האישור והתובענה דנן יתקבלו באופן שהתוצאה האופרטיבית של פסק הדין בתביעת נווח
9 תחול גם על תקופת ההשבה של התובענה דנן, דהיינו מיום 10.12.2012 ועד ליום 31.12.2016.
10 עוד ציינה העירייה בהודעתה, שהתוצאה של פסק דין נווח תחול על התיק דנן הן לעניין חדילת
11 הגבייה, הן לעניין השבת הסכומים שנגבו בגין הגלריות, והן לעניין אופן ההשבה. עוד ציינה
12 העירייה בהודעתה, כי הצדדים הגיעו להסדר דיוני מוסכם, לפיו הצדדים יגישו הודעה
13 מוסכמת באשר לגובה סכום ההשבה, הכולל הפרשי הצמדה וריבית לפי **חוק רשויות מקומיות**
14 **(ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) תש"ם – 1980** (להלן: "**חוק הרשויות המקומיות**
15 **ריבית והצמדה**"), ופירוט הנכסים הזכאים להשבה בתקופה הרלוונטית לתובענה.
16 ביום 22.5.2016 נתתי תוקף של החלטה להודעה זו של העירייה.

17
18 בהתאם להסדר הדיוני הנייל הגישו הצדדים לבימ"ש ביום 21.6.2016 הודעה מוסכמת לפיה
19 סכום ההשבה הכולל הוא בסך של 5,292,930 ₪ (כולל הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק
20 הרשויות המקומיות), וצירפו רשימה של פרטי הנכסים הזכאים להשבה. עוד צירפו הצדדים
21 להודעתם נוסח מוסכם של ההודעה לעיתונות על פרטי פסק הדין ואופן ההשבה. הצדדים גם
22 ציינו בהודעתם כי יגישו טיעונים קצרים בכתב רק באשר לגובה הגמול לתובע הייצוגי ושכ"ט
23 באי כוחו. טיעונים אלה אכן הוגשו לבימ"ש, וזו הסוגיה שנותרה להכרעה.

24

25

26

עיקרי טענות הצדדים

27

28 3. לטענת ב"כ התובע, העירייה התעקשה שלא לכלול את התובענה דנן במסגרת הסדר
29 דיוני בתובענה של נווח, ובכך גרמה להוצאות מיותרות, הן של הצדדים והן של ביהמ"ש,
30 ויש להביא זאת לידי ביטוי בפסיקת גובה הגמול ושכ"ט. לטענתם הם פעלו במקצועיות
31 וניהלו את התביעה כראוי כדי להביא להשבה. הגבייה הבלתי חוקית החלה מאז ששונה צו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

1 הארנונה בשנת 1987, והמשיכה למרות פסק הדין ב- עמ"נ (ת"א) 200/02 מנהל הארנונה של
2 עיריית הרצליה נ' אברהם יהודית (לא פורסם, מיום 25.5.2003, כב' השופט נ' ישעיה,
3 להלן: "פס"ד אברהם") שמשנת 2003, ולמרות פסק הדין החלקי והמשלים בפס"ד נווה משנת
4 2015. העירייה אינה רשאית לטעון לפגיעה בקופה הציבורית אם יוטל תשלום גמול ושכ"ט גם
5 בגין תיק זה, נוסף על הסכום שנפסק בתביעת נווה, שכן העירייה גבתה במהלך שנים רבות,
6 שלא כדין, סכום מצטבר של עשרות מיליוני שקלים מחברי הקבוצה, שלא ניתן לתבוע השבתם
7 במסגרת תובענה ייצוגית, בשל מגבלות חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006
8 (להלן: "החוק"). עוד טענו כי העירייה הטעתה כשטענה שסכום ההשבה הוא 3,208,424 ש"ח,
9 בניגוד להודעה המשותפת של הצדדים לביהמ"ש מיום 21.6.2016, בה צויין שסכום ההשבה
10 הוא 5,292,930 ש"ח. בהתאם לכך עתר התובע לפסיקת גמול ושכ"ט בסכום כולל של
11 1,133,375 ש"ח.

12

13 4. לטענת העירייה, הטרחה בתובענה דנן הייתה מועטה ביותר, מאחר שמדובר בהעתק
14 מדויק של הטיעונים שהעלו ב"כ התובע בתביעת נווה. עוד ציינה שיש להתחשב בקופה
15 הציבורית שממנה כבר שולם סכום מכובד בגין הגמול ושכ"ט שנפסקו בתביעת נווה.
16 לטענתה גם ללא התביעה דנן היא הייתה משיבה כספים עבור התקופה הנוספת, בעקבות פס"ד
17 נווה שמתייחס לתקופה הקודמת. כבר נפסק גמול ושכ"ט משמעוטי מאד בסך כולל של
18 875,000 ש"ח. לטענת העירייה ב"כ התובע פועל באופן לא ראוי כשמנצל פס"ד נווה כדי להאדיר
19 ולהעצים עבורו את שיעור הגמול ושכ"ט, למרות שמדובר בתובענה שכולה העתק מדויק של
20 התובענה שהגיש בתביעת נווה שהסתיימה. לפיכך לשיטת העירייה אין לתובענה דנן חשיבות
21 ציבורית בפני עצמה.

22

23

24

דיון

25

26 5. לפי החוק והפסיקה שבעקבותיו, השיקולים בקביעת גובה הגמול לתובע ייצוגי ושכ"ט
27 בא כוחו מתחלקים לשלוש קבוצות של שיקולים:

28

29 א. שיקולי תשומה - בעלויות והסיכון של התובע ייצוגי ובא כוחו.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

- 1 ב. שיקולי תפוקה – התנועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה.
- 2
- 3 ג. שיקולי הכוונה ציבורית – החשיבות הציבורית של התובענה.
- 4
- 5 (ראו: ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל (לא פורסם,
- 6 מיום 4.12.2012) סעי' 62 לפסה"ד; עע"מ 6687/11 מדינת ישראל נ' ז'וזי אבוטבול (לא
- 7 פורסם, מיום 25.12.2012) סעי' 32 – 36 לפסה"ד; עע"מ 2395/07 אנדיה סופטוור סיסטמס
- 8 בע"מ נ' מדינת ישראל – מנהל המכס ומס בולים (לא פורסם, מיום 27.12.2010), סעי' 19-21).
- 9 עוד נפסק כי רשימת השיקולים המנויים בחוק אינה רשימה ממצה (ראו: ע"א 9134/05
- 10 אליעזר לויט, ע"ד נ' קו-אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ (לא פורסם, מיום
- 11 7.2.2008, סעי' 12).
- 12
- 13 לפיכך אנתח להלן את המקרה דנן בהתאם לשיקולים הנ"ל.
- 14
- 15 אומנם החשקעה והטרחה בתיק זה היו פחותים משמעותית מתובענה מנהלית ייצוגית רגילה,
- 16 מאחר שעיקר החשקעה נעשתה כבר בתביעת נווה, אך החומרה המיוחדת בתיק זה היא,
- 17 שהיו לעירייה הזדמנויות רבות לחדול מהגבייה שלא כדין, אך היא המשיכה בכך.
- 18 העירייה ביצעה גבייה שלא כדין החל משנת 1987, המועד שבו שונה צו הארנונה, וגבתה
- 19 לאורך כל השנים ארנונה מכל הגלריות לעסקים ללא הסמכה חוקית לכך. גם לאחר שנת 2003,
- 20 בה ניתן פס"ד אברהם, שבו קבע ביהמ"ש מפורשות כי גביית העירייה נעשתה בחוסר סמכות,
- 21 הוסיפה העירייה במשך שנים לגבות תשלומי ארנונה שלא כדין מגלריות לעסקים בתחומה.
- 22 גבייה זו הוסיפה להימשך שנים רבות עד יוני 2012, בו הוגשה ע"י דוד נווה התובענה הייצוגית
- 23 הקודמת בעניין. העירייה נמנעה מלהגיש הודעת חדילה בתקופת 90 הימים שהקציב לה
- 24 המחוקק לכך (בסעי' 9 לחוק), והוסיפה לגבות את התשלומים שלא כדין. תביעת נווה אושרה
- 25 כייצוגית ביום 9.12.2012, אך העירייה הוסיפה לגבות את התשלומים האמורים שלא כדין.
- 26 התובענה נוהלה עוד כשנתיים נוספות עד שבימ"ש קיבל אותה בפסה"ד החלקי מיום
- 27 22.1.2015, במהלכן המשיכה העירייה בגביית הכספים שלא כדין.
- 28
- 29 לאחר פסק דיני החלקי מיום 22.1.2015, העירייה הוסיפה לטעון כי לא מגיעה לקבוצה השבה
- 30 כלל, מאחר שהתנהלותה סבירה, ומאחר שהתובע לא הוכיח את תביעתו כדין, כל זאת בניגוד
- 31 גמור לקביעותי המפורשות והברורות בפסק דיני החלקי. בעקבות זאת נתתי החלטה ביום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

1 24.8.2015 בה ציינתי כי התנהלות העירייה מהווה חוסר תום לב, וכי עליה לחדול מהגבייה כל
2 עוד לא תתקן את צו הארנונה. בין היתר ציינתי בהחלטתי זו :

3

4 "למקרא טיעוני העירייה עולה שהיא מנסה להיתמם כאילו היא איננה
5 מבינה את פסק דיני, בפסה"ד קבעתי באופן ברור כי הגבייה שביצעה
6 העירייה בגין כל גלריה ללא אבחנה בין מאפייניה השונים, הייתה
7 גבייה שלא כדין, מהטעם העיקרי שהעירייה לא קבעה קריטריונים
8 מהי גלריה. עוד קבעתי מפורשות כי העירייה פועלת גם בניגוד לפסק
9 דין אברהם, וכי פרשנותה לפס"ד אברהם שגויה. לפיכך היה על
10 העיריה לחדול מהגבייה שלא כדין וכו להשיב לנישומים את כל
11 הסכומים שגבתה שלא כדין בתקופת השבה.

12 הרושם שנוצר הוא שהעירייה מנסה לאיין את קביעות פסק דיני,
13 כשטענה בסיכומיה לעניין השבה, שכה"ט והגמול, כי התנהלותה
14 הייתה סבירה. פסק דיני קבע מפורשות כי התנהלות העיריה חרזה
15 ממתחם הסבירות, ומהווה מנהל שאיננו תקין. קבעתי מפורשות כי
16 פרשנותה של העירייה לצו הארנונה איננה סבירה ושגויה לפי כללי
17 המשפט המנהלי. קבעתי בפסק דיני, כי על סמך הנוסח הקיים בצו
18 הארנונה אין סמכות לעירייה להמשיך לגבות ארנונה בגין כל הגלריות
19 שבשטחה מחברי הקבוצה – בהתאם להגדרת הקבוצה".

20

21 (סעי' 2-3 להחלטתי הני"ל, ההדגשות לא במקור).

22

23 העירייה הוסיפה לגבות את הכספים שלא כדין, גם לאחר הקביעות הברורות בפסק דיני
24 החלקי, ולמרות החלטת הבהרה נוספת שהוצאתי מאוחר יותר, בה הדגשתי את היתממות
25 העירייה, כאילו אינה מבינה שנאסר עליה בפסק דיני להוסיף ולגבות את הכספים.
26 לאחר ההחלטה הני"ל נתתי את פסק הדין המשלים בדצמבר 2015, אך העירייה המשיכה
27 בגבייה חבלתי חוקית ונמנעה מלתקן את צו הארנונה, בהתאם לפסק הדין. העירייה הגישה
28 ערעור לביהמ"ש העליון על פסק הדין, אך לבסוף חזרה בה. העירייה ניחלה לשווא את
29 התובענה דין, במקום להסכים כי השבה בגינה תיכלל במסגרת תביעת נווה.

30

31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני.

6. לפיכך לא ברורה טענת העירייה בסעי' 3 לטיעוניה לעניין הגמול ושכה"ט, כי התובענה
דן נועדה "להאריך באופן מלאכותי את תקופת ההשבה שנפסקה ע"י ביהמ"ש הנכבד".
כמו כן, אינני מקבלת את טענת העירייה (בסעי' 19 לטיעוניה לעניין הגמול ושכה"ט) כי תקופת
ההשבה לתובענה דן היא בין 10.12.2012 (יום לאחר אישור תביעת נווה כייצוגית) ועד ליום
21.1.2015 (יום לפני פסה"ד החלקי בתביעת נווה). בהתאם לכך העירייה טענה כי סכום
ההשבה צריך להיות 3,208,424 ₪, ולא כטענת התובע סך של 5,292,930 ₪. לשיטת העירייה,
ההשבה בגין התקופה שמיום פסה"ד החלקי שבתביעת נווה (שניתן ביום 22.1.2015) ואילך
נעשתה מכוח תביעת נווה ולא מכוח התובענה דן. אולם בסעי' 6 להחלטת האישור בתביעת
נווה, מיום 9.12.2012, שכותרתה "תקופת ההשבה", נקבע כי תקופת ההשבה בתביעת נווה
תהיה רק מיום 6.6.2010, שהוא תחילת 24 החודשים שקדמו להגשת בקשת האישור שהוגשה
לביהמ"ש ביום 6.6.2012, ועד ליום החלטת האישור שניתנה על ידי כאמור ביום 9.12.2012.
גם בהחלטתי בתביעת נווה מיום 24.8.2015 ציינתי בסעי' 6 להחלטתי, כי על העירייה להמציא
תחשיב של סכום ההשבה שנגבה החל מהשנתיים שקדמו להגשת בקשת האישור ועד ליום
אישור התובענה כייצוגית. לא זו אף זו, גם בפסק דיני המשלים, הזכרתי את תקופת ההשבה
שהיא כני"ל (ראו: סעי' 2 לפסק הדין המשלים). חמור מכך, גם בתגובת העירייה בתיק דן מיום
17.5.2016 בה ציינה אודות ההסדר הדיוני המוסכם (סעי' 1 ל-"תגובת המשיבה לבקשה מטעם
המבקש"), וגם בהודעה המשותפת שהגישו הצדדים לבימ"ש זה בתובענה דן ביום 21.6.2016
(סעי' 1 ל-"הודעה ובקשה בכתב"), נאמר מפורשות שתקופת ההשבה היא מיום 10.12.2012
(יום למחרת החלטת האישור בתביעת נווה) ועד ליום 31.12.2016. עוד הסכימו הצדדים
בהודעתם המשותפת הנ"ל כי בהתאם לתקופת השבה זו סכום ההשבה המוסכם כולל הפרשי
הצמדה וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות יהיה 5,292,930 ₪, ולא כ- 3.2 מיליון ₪ כטענת
העירייה כעת.
7. סכום ההשבה המוסכם כולל הצמדה וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות הוא
5,292,930 ₪. התחשבתי כנקודת מוצא כללית, במדרגות שכ"ט והגמול שנקבעו
ב- ע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט (לא פורסם, מיום 23.5.2012) סעי' 16
לפסה"ד, הגם שמדובר גם בנסיבות מיוחדות. דהיינו 25% על הסכום שנפסק עד 5 מיליון ₪,
ו- 20% בגין הסכום שנפסק בין 5 ל- 10 מיליון ₪. בנוסף, התחשבתי בכך שהעיריה ביקשה
להתלות את הדיון עד להכרעה בערעור נווה ולמעשה לא התקיים כל דיון וכל הפניות היו בכתב,
וכן בעובדה שעיקר ההשקעה הייתה בתביעת נווה, שזהה מבחינת העקרונות המשפטיים.
התחשבתי גם בעובדה שבתביעת נווה כבר נלקחה בחשבון התועלת העתידית של מניעת המשך

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

1 הגבייה שלא כדין. עם כל אלה, נתתי כאמור משקל משמעותי להתנהלות החמורה של העירייה
2 שהוסיפה לגבות את תשלומי הארנונה שלא כדין עד להודעתה לבימ"ש זה מיום 17.5.2016,
3 בעקבות משיכת ערעוריה מיום 19.4.2016. רק בהודעתה זו הודיעה העירייה כי היא תחדל
4 מהגבייה ותשיב את הסכומים שנגבו באופן שנקבע בפסה"ד בתביעת נווה, וכי היא פועלת
5 לאישור קריטריונים לגרירות בצו הארנונה לשנת 2017. דהיינו הגמול ושכה"ט שהוטלו עליה
6 בדצמבר 2015 בתביעת נווה לא הרתיעו אותה מהמשך גביית תשלומים שלא כדין, ולא גרמו
7 לה לשנות את דרכה, ולתקן את צו הארנונה.

8
9 8. אופן ההשבה יהיה כפי שקבעתי בפסה"ד המשלים בתביעת נווה, וכפי שהסכימו
10 הצדדים בהודעתם המשותפת מיום 21.6.2016. נוסח ההודעה לעיתונות על עיקרי פסה"ד
11 ואפשרויות ההשבה יהיה בהתאם לנוסח המוסכם שהגישו הצדדים במצורף להודעתם
12 המשותפת מיום 21.6.2016. ואולם, בנוסח ההודעה המוסכמת לעיתונות, יש להוסיף כי
13 בהתאם לסעי' 11(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, כל חבר בקבוצה התובעת רשאי
14 להודיע לביהמ"ש זה על רצונו שלא להיכלל בקבוצה תוך 45 יום מיום הפרסום האחרון
15 בעיתונות.

16

17

18

סיכום

19

20 9. לאור האמור לעיל, אני מקבלת את התובענה המנהלית הייצוגית דנן במלואה, ופוסקת
21 לטובת הקבוצה התובעת סכום השבה כולל של 5,292,930 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
22 וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות ריבית והצמדה מיום פסיקתו ועד ליום תשלומו בפועל.

23

24 אני מורה לעירייה לפרסם הודעה במימונה, על עיקרי פסק דיני זה ועל אפשרויות ההשבה של
25 תשלומי הארנונה, בעיתון יומי בשפה העברית ובעיתון יומי בשפה הרוסית. ההודעה תהיה
26 בנוסח המוסכם שהגישו הצדדים לביהמ"ש ביום 21.6.2016. בהודעה לעיתונות תצוין כתובת
27 אתר האינטרנט של העירייה בו ניתן יהיה לעיין ולהפיק את נוסח המלא של פסק דיני זה,
28 ובו תהיה גם הרשימה המלאה של הנישומים הזכאים להשבה לפי פסה"ד, וכן טופס הניתן
29 למילוי באתר או להורדה ולשליחה לעירייה בדואר רשום. בהודעה לעיתונות תצוין גם
30 האפשרות שלא להיכלל בקבוצה התובעת. ההודעה תפורסם פעם באמצע השבוע ופעם בסוף
31 השבוע מדי שבוע במשך חודשיים ברציפות. הפנייה לעירייה תיעשה תוך שנתיים מהפרסום

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 14-07-34936 עקיבא נ' עיריית הרצליה

תיק חיצוני:

- 1 האחרון. השבת הכספים לפונים תיעשה תוך 30 יום מהפנייה. הפרסום על אפשרויות החשבה
- 2 יופיע באתר האינטרנט של העירייה במשך שנתיים מהפרסום האחרון. הכספים שלא יידרשו
- 3 לאחר שנתיים מהפרסום האחרון יירשמו כיתרות זכות בחשבונם של הנישומים.
- 4
- 5 הטופס באתר האינטרנט לצורך ההשבה הפרטנית, יהיה בנוסח שיוגש ע"י ב"כ הצדדים
- 6 לאישור בימ"ש זה תוך 30 יום מביצוע המצאת פסק הדין לצדדים.
- 7
- 8 בהינתן השיקולים שפורטו לעיל, במצטבר, אני פוסקת סך של 200,000 ש"ח בגין גמול לתובע
- 9 הייצוגי, וסך של 700,000 ₪ בגין שכ"ט בא כוחו.
- 10
- 11 המזכירות תשלח העתק פסק דין זה לב"כ הצדדים, לב"כ היועץ המשפטי לממשלה ולמנהל
- 12 בתי המשפט לצורך רישומו בפנקס תובענות הייצוגיות.
- 13
- 14 ניתן היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.
- 15

יהודית שיצר, שופטת

- 16
- 17